

РЕШЕНИЕ

№ 1784

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **424** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение №117429/17.05.2019г. по нахд № 21515 по описа за 2018 г., Софийски районен съд е потвърдил наказателно постановление (НП) №F409849, издадено на 22.10.2018г. , издадено от зам. директора на ТД на НАП С., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 4 51 7лв., на основание чл. 74 от Закона за счетоводството /ЗС/, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от търговското дружество, в която моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Претендира отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява , не изпраща представител.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал гласни и писмени доказателства, които не са оспорени от страните. Същите са анализирани задълбочено.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че въз основа на информация относно юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет /ГФО/ за 2017г. за публикуване в Търговския регистър до 02.07.2018г. /първи работен ден след почивния 30.06.2018г./, изпратена от Агенция по вписванията, съотв. получена в Централно управление на НАП с вх.№12-00-42#5/07.08.2018г., е извършена проверка на 23.08.2018г. в Търговския регистър от страна на органите на НАП,. От същата е установено, че [фирма], и към тази дата, не е изпълнило задължението да публикува ГФО за дейността си за 2017г. Заявление за вписване и представяне за обявяване на отчета е депозирано, след покана, на 10.09.2018г., т.е. със закъснение от 70 дни. От приложената годишна данъчна декларация по чл.92 Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2017г. с вх.№1800И0205022/20.03.2018г. по описа на НАП, е установено, че дружеството е реализирало нетни приходи от продажби за 2017г. в размер на 4 517 878,46 лв.

На търговеца е съставен АУАН, в който нарушението е квалифицирано като такова по чл. 38 ал. 1, т. 1 от ЗСч. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното наказателно постановление (НП) №F409849, издадено на 22.10.2018г., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 4 517 лв.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. Освен това, преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н.

д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, тъй като е безспорно, че дружеството не е подало ГФО в законоустановения срок.

Както правилно е приел съдът, по делото не са представени доказателства, че [фирма] е опитало да подаде отчета в срок, но поради срив в Търговския регистър не е успял да направи това. В същото време, общоизвестно е, че техническите проблеми с достъпа до Регистъра възникнаха през месец август 2018 г., а не месец юни, когато е следвало да се изпълни задължението.

Доколкото се касае за обективна безвиновна отговорност на юридическото лице и нарушение, извършено чрез бездействие, за което не е необходимо настъпване на вредоносен резултат, с факта на неподаване на отчет в законоустановения срок, е налице довършено нарушение.

Закъснението при подаване на годишния финансов отчет, е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В случая се касае за търговец, към когото законът поставя по-високи изисквания, включително и публичност на неговата дейност. От друга страна, съдът съобрази, че закъснението за публикуване на отчета не е по независещи от търговеца причини или пък незначително, тъй като са касае за закъснение с повече от два месеца.

Отчитайки степента на засегнатост на обществените отношения, от страна на административнонаказващия орган е наложено административно наказание в размер, съобразен с нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, реализирания оборот за 2017г. и правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Ето защо, съдът приема, че като е потвърдил оспореното НП, първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съдът намира за основателно направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв.

Ето защо, съдът намира, че в полза на ответника по касационната жалба следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №117429 от 17.05. 2019 г. по НАХД № 21515 / 2018 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. - С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2